

15.-17. juni
Heddadagene 2017

Presentert av Teaterhuset Avant Garden (Trondheim),
BIT Teatergarasjen (Bergen) & Black Box teater (Oslo)
i samarbeid med Nationaltheatret.

Samtale med Mette Edvardsen og Per Ananiassen
etter forestillingen 16. juni.

Mette Edvardsen

Black

No Title

Koreograf og utøver Mette Edvardsen har jobbet på det internasjonale scenekunstheltet i flere år, og utforsker også andre medier som video og bøker. Edvardsen utvikler stadig nye prosjekter, både under eget navn og i samarbeid med andre kunstnere. I Norge har hun gjennom mange år presentert arbeidene sine i samarbeid med Teaterhuset Avant Garden i Trondheim, BIT Teatergarasjen i Bergen og Black Box teater i Oslo. I 2016 mottok hun den nasjonale Ibsenprisen for forestillingen *We to Be*.

Edvardsen har ry internasjonalt som en scenekunstner som utforsker scenerommets muligheter og begrensninger – gjerne i kombinasjon med utforskning av andre medier. På overraskende, lekende og humoristiske måter skaper hun unike scene-sal-situasjoner. Noe av det mest bemerkelsesverdige i så henseende er tvillingforestillingene *Black* og *No Title*. Man kan si at det er interaktivt teater uten fysisk publikumsinvolvering, fordi hun skaper store, åpne flater hun selv ikke fortolker eller dekker med «farge» og mening, men som hun tydelig inviterer publikum inn i, mentalt deltakende. Edvardsen gir sitt publikum muligheten til å ta stilling til her og nå-situasjonen som en overskridende mulighet. Slik sett er hennes prosjekter implisitt både etiske og politiske potente. I sin kunst driver hun dermed en slags grunnforskning hvor alt vi tar for gitt, snus og vendes på. Kritikk av gyldigheten av de til enhver tid skiftende scenerommets «lover» er en ekspertise hun har utviklet, noe som utfordrer både publikum, kuratorer og kunstnerkolleger til å tenke nytt.

Per Ananiassen

Sven-Åge Birkeland

Anne-Cécile Sibué-Birkeland

Jeg betrakter meg selv som en utøver. Av og til samarbeider jeg med eller for andre, men hovedsakelig jobber jeg med mine egne arbeider. Jeg er også alltid utøver i mine egne forestillinger. Enten det er en solo, en duo eller med flere utøvere, er jeg alltid med selv. Jeg kan ikke forestille meg at jeg ville lage det samme verket uten å være en del av det. Det handler om hvordan jeg tenker, hvordan ideene oppstår og hvordan de utvikler seg. Jeg kan ikke skille meg selv fra det jeg gjør. På den måten er det ingen posisjon som sådan utenfor arbeidet (unntatt publikum).

Jeg tenker på meg selv som en utøver heller enn en koreograf. Jeg foretrekker å si at jeg lager forestillinger. Dette er knyttet til hvor jeg kommer fra og mine erfaringer som danser og utøver. Noen ganger danser jeg. Før danset jeg mye. Jeg liker å si at jeg skriver med kroppen i tid og rom. Jeg forsøker alltid å se meg selv fra utsiden, å «se» mine egne forestillinger. Noen ting kan jeg se.

Jeg liker teori, men jeg lager poesi. Arbeidet mitt er ikke drevet av teori og det eksisterer heller ikke inne i et kodifisert dansespråk eller en bevegelsespraksis. Arbeidene mine drives av en intern (oppfunnet) logikk. Jeg har behov for å skape mitt eget språk. Det hjelper å ha gode ideer, men en forestilling er noe man gjør. For meg er det vanskelig å skille mellom tanken og det å utføre noe. Jeg må gjøre noe for å tenke. Ting skjer ikke av seg selv. Å lage forestillinger handler om et engasjement som må gjentas igjen og igjen. Ideer oppstår i en fysisk virkelighet. Når jeg lager forestillinger må ideene også utvikle seg i realiteten.

Jeg er interessert i hva dans og scenekunst kan skape som kontekst der våre måter å se og oppleve på kan utfordres. Jeg er interessert i koreografi som scenekunstform, fordi vi må være til stede for å oppleve det. Selv om noen av arbeidene mine undersøker andre medier eller andre formater, er interessen min alltid i forhold til scenekunst som praksis og situasjon.

Min interesse er å finne et språk gjennom koreografi, en måte å «skrive» kroppen i tid og rom. Et hovedfokus i arbeidet mitt er 'det som finnes' og med vekt på, eller oppmerksomhet mot, nærvær og nåtid. Jeg vil trekke oppmerksomheten mot de små tingene, til andre ting, til oppmerksomheten som sådan. Jeg jobber med enkle midler og handlinger som en måte å vise at kompleksiteten finnes i forholdet mellom dem.

—
Mette Edvardsen

Black

«En fascinerande illustration av våra svårigheter att skilja på världen och vår föreställning om den.»

-Dagens Nyheter

«The convergence of Edvardsen's words and actions carried more weight than physical presence. This was not a world of absences; things were defined by their changeability, not their stasis.»

-Exeunt Magazine

Black er en solo-forestilling om å få ting til å komme til syne. Rommet er tomt. Det er ingenting der. Gjennom ord og bevegelse vil en verden oppstå hvor utøveren fungerer som formidler mellom publikum og det som trer frem i rommet. Det er en forestilling i tid og rom hvor kun kroppen er fysisk tilstede. Kroppen utfører handlinger og håndterer usynlige objekter samtidig som den hele tiden forsøker å bygge bro over det uovervinnelige gapet mellom tanke og erfaring, mellom her og der.

Av og med: Mette Edvardsen.

Produksjon: Mette Edvardsen/Athome.

Co-produksjon: Black Box teater (Oslo),

Work Space (Brussel). I samarbeid med:

Kaaitheter (Brussel), Vooruit (Gent),

Netwerk (Aalst). Støttet av: Kulturrådet,

Fond for Utøvende kunstnere.

Grafisk design: Michaël Bussaer.

Black hadde premiere i 2011.

No Title

«..et av de virkelige høydepunktene under festivalen.»

-Scenekunst.no

«enkelt og dypt på samme tid, som et shakespearsk være eller ikke være»

-Radio Nova

No Title handler om hvordan virkeligheten eksisterer i språket og hvordan det strekker seg ut i det reelle rommet. Den handler om hvordan minnet og fantasien blandes. Den handler om ting og hvordan ting kan være der og ikke være der på samme tid, og at hva som definerer dette er ulikt. Den handler om ting som er borte og om ting som blir igjen. *No Title* handler om bevisstheten om at alle ting er forgjengelige og at ingenting varer evig. Den handler om ting som har blitt borte før tiden og ting som aldri helt forsvinner. Den handler om hva forestillingen er, hva den kan gjøre, hva den er for, hva slags kraft og begrensninger den kan ha. Den handler om gapet mellom en verden og våre ideer om den, det uovervinnelige gapet mellom tanke og erfaring, mellom her og der. *No Title* er en skriving i rommet, en skriving som er både legger til og trekker fra. Det er en skriving som tegner og visker ut, som beveger seg og stopper opp, som ser på ting som ikke er der og bringer tilbake det som er i stedet.

Av og med: Mette Edvardsen.

Produksjon: Mette Edvardsen/Athome.

Co-produksjon: Kaaitheter (Brussels),

BUDA/ NEXT Festival (Kortrijk),

Teaterhuset Avant Garden (Trondheim),

BIT Teatergarasjen (Bergen), Black Box

teater (Oslo). Støttet av: Vlaamse

Gemeenschap, Kulturrådet. Takk til:

Heiko Gölzer, Mari Matre Larsen.

No Title hadde premiere i 2014.